

[Povlsen.]

blikket studerer der ved Universitetet i Aarhus — ja, jeg har maaske knapt Lov til at kalde det Universitet, men deltager i Universitetsundervisningen i Aarhus over 100 Studenter rundt omkring fra.

Det maa dog siges at være en ganske god Begyndelse, naar man f. Eks. tænker paa, at det nye Universitet i Gøteborg, det første Aar det eksisterede, kun havde 30 studerende.

Det andet Spørgsmaal, hvorvidt der kunde samles kvalificerede Lærerkræfter derovre, er ogsaa blevet besvaret med et ubetinget Ja. En Række dygtige unge Videnskabsmænd beklæder Lærerposterne derovre; de er antaget i Samraad med Københavns Universitet, en enkelt er antaget efter en Konkurrence.

Nu er altsaa de tre Aar snart udløbet, og nu er det, man fra Universitetssamvirkets Side i Aarhus kommer og beder om at faa den endelige Bekræftelse paa Universitetet i Aarhus, saadan at det bliver en Virkelighed.

Nu siges der saa: Ja, men er Tiden virkelig inde til det? — det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var ogsaa stærkt inde paa dette, og det er jo ganske naturligt —, er Tiden virkelig inde til at foretage Skridt, som vil medføre store Udgifter i Fremtiden?

Hvis det var saadan, at man skulde bygge paa bar Bund et helt, fuldfærdigt Universitet i Aarhus, vilde jeg sige: Tiden er ubetinget ikke dertil, det maa vente til bedre Tider. Men saadan er Sagen jo ikke. Der skal ikke bygges paa bar Bund. Aarhus Kommune og private Folk derovre har ydet meget store Ofre, og man vil jo heller ikke bygge et fuldfærdigt Universitet lige paa en Gang, man vil tværtimod lade Aarhus-Universitetet gro ganske langsomt frem i Overensstemmelse med Kravene om Aflastning af Københavns Universitet; efterhaanden som de bliver stærkere og stærkere, vil det betinge en Vækst af Universitetet i Aarhus.

Og her staar vi i Virkeligheden overfor den mest afgørende Grund til at tage det Skridt, der foreslaas, nemlig at Forholdene ved Københavns Universitet saa ubetinget kræver Aflastning, og hurtig Aflastning. Vi hørte en Skildring af en Professor ved Københavns Universitet for et Øjeblik siden, og den var — synes jeg næsten man kan sige — rystende. At tænke sig 100 Deltagere i

et Eksaminatorium i Kirkehistorie, ja, det er et haabløst Arbejde. Den Professor, der staar overfor dette, kan virkelig ikke faa udrettet stort, og de Studenter, der skal deltage deri, kan heller ikke faa stort Udbytte deraf; jeg forstaar udmærket godt, at det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen siger, at Forholdene i København er fuldstændig uholdbare.

Og er de gale ved det teologiske Fakultet, er de ingenlunde bedre ved det filosofiske. Naar man tænker paa, at der ved det filosofiske Fakultet siden 1890 er foregaaet en Udvikling, som er betegnet ved, at der i 1890 var ca. 150 Studenter med 25 Professorer og Docenter, men at der nu i 1930 er omkring 1 100 Studenter ved det filosofiske Fakultet med 35 Professorer og Docenter, ja, saa siger det sig selv, at Stillingen i Virkeligheden er ganske haabløs.

Det vilde være meget let for Aarhus Universitet at aflaste det filosofiske Fakultet. Det kan ske uden videre Udgifter i Øjeblikket. Man har allerede der de Lokaler, Bibliotek o. s. v., som kræves, og man har ogsaa i alt væsentligt Lærerkræfterne; bare man faar Eksamensretten, vil man paa det Grundlag, der allerede er, kunne føre Studenterne frem til Skoleembedseksamen.

Og er det slemt ved det filosofiske Fakultet, saa er det jo, som fremhævet af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og nu ogsaa af det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, ikke bedre ved det medicinske Fakultet. Det er jo saadan — det er sikkert rigtigt —, at hele vor lægelige Uddannelse trues af Forfald, hvis der ikke sker en Ændring.

Det er navnlig den kliniske Undervisning, Undervisningen ved Sygesengen, der er næsten umulig. Den Trængsel af Studenter, der er her, gør, at de enkelte Studenter ikke kan faa det at se og lære ved Sygesengen, som de skulde. Her maa der afgjort ske en Forandring. Og den samme Trængsel gør sig gældende, naar der er Tale om Laboratorieøvelser. Her er det saadan, at Studenterne maa deles i mange Hold, og de maa saa gaa og vente paa, at de overhovedet kan komme ind til disse Laboratorieøvelser, og det er umuligt at yde en tilstrækkelig Vejledning under disse Øvelser.

Og her staar nu det kommende Aarhus